

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/297/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208675
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817208675.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, zast. Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom N. B., B. XX, o zaplatenie 2.596,57 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 8Csp/156/2017-137 z 26.4.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti úrokov z istiny 760,72 € a 19,50 % úrokov zo sumy 2.596,57 € ročne od 8.6.2017 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.596,57 € istiny s 5,25 % úrokmi z omeškania ročne od 8.6.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 40,- €, počnúc mesiacom jún 2018 vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky (I.), zamietol žalobu o zaplatenie úrokov z istiny vo výške 760,72 € a úrokov vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.596,57 € od 8.6.2017 do zaplatenia (II.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.596,57 €, úrokov vyčíslených vo výške 760,72 €, zmluvného úroku vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.596,57 € od 8.6.2017 do zaplatenia, 5,25 % úrokov z omeškania zo sumy 2.596,57 € od 8.6.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 28.2.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu Poštová banka, a.s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere č. 8056469912, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, a to v 72 pravidelných mesačných splátkach vo výške 74,29 €, splatných k 17. dňu mesiaca, počnúc od 17.3.2012, pri úrokovej sadzbe 19,50 % ročne, RPMN 21,34 % a priemernej RPMN - 18,77 % s tým, že celková výška nákladov žalovanej činila sumu 2.054,39 €, dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 17.2.2018; žalovaná si povinnosť splácať úver riadne a včas nespĺnila, a preto v dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca dňa 7.1.2014 úver predčasne zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila, poslednú úhradu vykonala dňa 16.5.2017. Žalovaná dňa 6.3.2015 podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka písomne uznala svoj dlh voči banke čo do dôvodu a výšky 2.738,89 € spolu so zmluvnými úrokmi z istiny vo výške 19,50 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni uznania dlhu do zaplatenia a s 5,25 % úrokmi z omeškania z istiny ročne odo dňa nasledujúceho po dni uznania dlhu do zaplatenia, vyplývajúci z predmetnej zmluvy o úvere a zaviazala sa dlh voči banke v celom rozsahu splatiť. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.6.2017 medzi postupcom Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a R Collectors s.r.o., so sídlom

Dvořákovo nábřežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom, bola pohľadávka z úverovej zmluvy postúpená na žalobcu.

3. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania aplikoval na vec ust. § 52 ods. 1 až 4, § 52 ods. 8, § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1, § 2 písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že úverová zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, resp. je v podstatných náležitostiach neúplná, keďže v nej absentuje uvedenie celkovej výšky poskytnutého úveru a poplatkov spojených s týmto úverom a v zmluve sú uvedené celkové náklady 2.054,39 €, čo by znamenalo, že pri výške poskytnutého úveru 3.000,- €, celková cena úveru by mala byť 5.054,39 €. V bode 1 zmluvy (pozn. odvolacieho súdu: správne v bode 2.1) je uvedené, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Súd prvej inštancie poukázal na to, že spotrebiteľ musí mať pred uzatvorením zmluvy k dispozícii všetky informácie o poskytovanom spotrebiteľskom úvere, vrátane ekonomických ukazovateľov, na základe ktorých sa rozhodne, či vstúpi do takéhoto vzťahu alebo nie, pričom priemerný spotrebiteľ predpokladá, že tieto údaje sú správne a v sieti zložitých formulovaných všeobecných obchodných podmienok sa na základe princípu dôvery zveruje do rúk finančných inštitúcií nevedomujúc si, aké následky to môže preňho mať, pričom už nie je možné zistiť, aké informácie spotrebiteľ obdržal pri uzatváraní úverovej zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie vzhľadom na ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a priznal žalobcovi dlžnú istinu 2.596,57 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 8.6.2017 do zaplataenia podľa ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd dospel k záveru, že zaplataenie ďalších úrokov vyčíslených v sume 760,72 € a úrokov vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.596,57 € od 8.6.2017 do zaplataenia vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti, by bolo v rozpore so zákonom a právnymi predpismi platnými v čase uzavretia zmluvy, a preto žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP podľa pomeru úspechu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko jeho neúspech bol iba v nepatrných častiach s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia. V zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP súd prvej inštancie povolil žalovanej na jej žiadosť zaplatiť dlh v mesačných splátkach po 40,- €, splatných vždy do 25. dňa v jednotlivých mesiacoch, počnúc mesiacom jún 2018 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

4. Proti tomuto rozsudku v jeho výroku o zamietnutí žaloby (II.) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f), h) CSP a navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec na nové prejednanie, alebo ho zmeniť tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalovanú zaviazhe nahradiť mu trovy konania v celom rozsahu. Poukazujúc na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného do 31.12.2012 mal za to, že písomnú zmluvu o úvere nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z dôvodu absencie niektorej z náležitostí zmluvy, nakoľko cit. ustanovenie v čase uzatvorenia zmluvy o úvere vyžadovalo pre naplnenie sankcionovateľnosti kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to tak absenciu písomnej formy zmluvy, ako aj niektorej z citovaných náležitostí. Trval na tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a žalobca presne vyčísli celkovú sumu úveru, ktorú má žalovaná zaplatiť v bode 2.1 zmluvy, kde je jasne a správne vyčíslená celková čiastka úveru. Podľa žalobcu pri hodnotení zmluvy má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk vnútroštátnej ako aj únijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnutné požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne záväzné konanie spotrebiteľa. Poukázal na to, že súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula, v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 361/04 Claude Ruiz - „Picasso“ z 12.1.2006, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“. Zdôraznil, že európske právo

stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo nazeraním na priemerného spotrebiteľa, ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadne svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. V zmysle uvedeného je podľa žalobcu dôvodný záver, že zmluva o úvere má obsahovať údaje v súlade so zákonom tým spôsobom, aby boli pre spotrebiteľa čitateľné a bez pochybností. Trval na to, že výška celkových nákladov spojených s úverom bola v zmluve o úvere vyjadrená správne. K výpočtu celkových nákladov uviedol, že interný výpočtový systém banky v čase uzatvorenia zmluvy o úvere umožňoval výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla, preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej, resp. nižšej výške, než výška ostatných splátok. Takto vzniknutý preplatok sa na základe bodu 5.4 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) následne spotrebiteľovi vrátil. Zároveň vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne zhodnotil aj povinnosť platiť poistenie započítavajúc ju do sumy mesačnej splátky, nakoľko z gramatického výkladu ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že poistné je potrebné započítať do celkových nákladov len v tom prípade, pokiaľ jeho uzatvorenie bolo podmienkou na uzatvorenie zmluvy o úvere. Súd sa nesprávne domnieva, že ak spotrebiteľ musí platiť poistné, o ktoré žiadal dobrovoľne a ktoré nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, automaticky sa daná suma započítava do výšky celkových nákladov. Takýto výklad odporuje ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Nepodmienenosť uzatvorenia zmluvy, resp. zmluvy za daných podmienok povinnosťou platiť poistné vyplýva napr. z bodu 7.1 Obchodných podmienok, podľa ktorého ak dlžník v návrhu požiada o poistenie, splňa požiadavky podľa bodu 7.3 OP a Banka prijme návrh, dôjde k uzatvoreniu Poistenia. Žalobca mal za to, že nežiadal od žalovanej viac ako prináleží na sumy uvedené v zmluve o úvere, údaje v zmluve sú uvedené správne, a preto súd pri rozhodovaní po právnej i skutkovej stránke pochybil.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného mala za to, že rozsudok v napadnutej časti je vecne správny a dostatočne odôvodnený, súd správne právne vec posúdil a vyhodnotil, že zmluva obsahuje nezrovnalosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere a zmluvu správne sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, a preto nie je možné priznať žalobcovi požadovaný nárok. Poukázala na to, že v zmysle ust. § 54 ods. 2 OZ výklad v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv musí byť vždy v prospech spotrebiteľa. Navrhla preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I.) nebol odvolaním napadnutý; v tomto výroku nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 1 a contrario CSP, a preto nebol v tejto časti v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a ním uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci sú preukázané, a preto rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP a v zrušenom rozsahu vrátil veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že pri závere o nesprávnych skutkových zisteniach musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd prvej

inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

10. K odvolaciemu dôvodu upravenému v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, spočívajúcemu v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav alebo z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok a právnej argumentácie žalobcu uvedených v odvolaní dospel k záveru, že žalobca opodstatnene uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f) a h) CSP, lebo súd prvej inštancie nesprávne interpretoval a aplikoval právny predpis (relevantné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) a pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávnych skutkových zistení. Rozsudok v napadnutej zamietavej časti nie je zákonný a vecne správny z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie pri posudzovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou síce správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy veriteľsko-dlžníckeho vzťahu strán z tejto zmluvy a vec správne posudzoval tiež podľa právnych noriem spotrebiteľského práva, neaplikoval však dôsledne príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a úverovú zmluvu nepodrobil dôslednému skúmaniu z hľadiska splnenia zákonných podmienok a náležitostí zmluvy predpísaných týmto zákonom a podľa zásad ustálených v právnej praxi. Súd prvej inštancie svoj názor o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu nesprávneho údaj o celkových nákladoch, ktoré je žalovaná v súvislosti s úverovou zmluvou povinná zaplatiť, neodôvodnil dostatočne a z pohľadu tiež ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Súd vedený nesprávnou právnou úvahou opomenul v tejto súvislosti zaoberať sa zistením (nevyplyva to z jeho rozhodnutia), či poisťenie bolo podmienkou poskytnutia úveru (v takom prípade náklady naň mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN a celkových nákladov spojených s úverom) alebo nie a úverová zmluva neobsahuje povinnosť uzavrieť poisťenie ako podmienku poskytnutia úveru a náklady naň nie sú zahrnuté do výpočtu RPMN. Skutkové zistenie súdu, že náklady úveru v skutočnosti boli vyššie, než je uvedené v zmluve (preto konečná suma celkových nákladov úveru je nesprávna v neprospech spotrebiteľa) bez posúdenia, či k nim bolo alebo nebolo potrebné pripočítať aj poisťné, je takto predčasné, a tým aj nesprávne. Pokiaľ ide o údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (náležitosť podľa ust. § 9 ods. 1 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.), tento podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej zmluve o úvere je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť v súvislosti s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorý údaj si bežný spotrebiteľ vie vypočítať jednoduchým matematickým výpočtom - súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spojených s úverom (ust. § 2 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z.z.), ako je jasne uvedené v texte pod tabuľkovou časťou v bode 2.1 zmluvy a nemožno v prejednávanej veci urobiť záver, že žalovaná bez konkrétneho číselného vyjadrenia tejto čiastky v zmluve o úvere nemala možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku a výhodnosť podmienok poskytnutého úveru.

12. Nesprávne skutkové závery ohľadne úplnosti úverovej zmluvy z hľadiska obsahových náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, nevyhnutne viedli súd prvej

inštancie k nesprávnemu právnemu záveru, že z dôvodu absencie týchto povinných údajov v úverovej zmluve, je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Súd prvej inštancie v konečnom dôsledku vedený týmto nesprávnym právnym záverom, obsahu úverového vzťahu strán nevenoval náležitú pozornosť, preto bude jeho povinnosťou v ďalšom konaní odstrániť vytknuté nedostatky svojho doterajšieho postupu a rozhodovania, zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre správne posúdenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia a z hľadiska spotrebiteľského práva a dôvodnosti ostávajúcej časti predmetu konania v zrušenej časti. V tomto postupe sa najmä náležite vysporiada s listinnými dôkazmi, ktoré žalobca v priebehu konania už predložil, ktoré strany navrhnú v nastávajúcom priebehu konania alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 CSP. Po prípadnom doplnení dokazovania súd prvej inštancie vo veci v zrušenom rozsahu opätovne rozhodne s tým, že v novom rozhodnutí vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom. Nové rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne, presvedčivo a logicky vysporiadalo so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán, tiež so skutočnosťami, ktoré žalobca uviedol v odvolaní a žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu, a zároveň súd bude dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

13. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.